

није, рецимо на већем броју страна, него суседне године. Чиме се објашњава таква неравномерност у опису? Једно од објашњења је да је до аутора текста из те године дошло више информација (на пример, већи обим докумената) него из суседних година.

Даље: 1) формулишимо теоријски модел (статистичку хипотезу) која ће омогућити предвиђање које су године из временског интервала (A,B) "детално описане"; 2) математички формализујмо овај статистички модел (хипотезу); 3) проверимо њену тачност на довољно великом конкретном материјалу; 4) кад утврдимо да је модел потврђен, предложимо методу датирања догађаја.

Обележимо са $C(T)$ обим свих текстова написаних о години T од стране савременика те године. Као и горе, конструишимо бројевни график обима. Наравно, тачни изглед тог графика нам данас није познат, пошто се током времена првобитни текстови написани од стране савременика године T постепено губе; до наших дана је дошао само један део. График $C(T)$ можемо назвати график првобитног фонда информација. Нека су у временском интервалу (A,B) савременици најподробније описали неке од година тј. забележили о тим годинама посебно много информације (о разлозима такве неравномерности овде нећемо дискутовати). На језику графика $C(T)$ то значи да график има успоне управо у тим "од савременика детално описаним годинама" (сл. 12.1). Какав је механизам губљења и заборављања информације који временом доводи до смањења висине графика $C(T)$ и његове деформације?

Статистички модел (хипотеза): мада се током времена висина графика $C(T)$ смањује, ипак ће од "година, детално описаних од савременика" више и остати. Другим речима, године које су савременици подробно описали (у којима је имао успоне график $C(T)$), треба да се поклапају (да буду блиске) са годинама у којима има успоне график $C_P(T)$, где смо са $C_P(T)$ обележили обим текстова из године T , сачуваних до "момента посматрања фонда" године P . Другим речима, график $C_P(T)$ се може условно назвати график "резидуалног фонда информације" сачуване из периода (A,B) до године P . Дакле, у складу са нашом хипотезом, тачке локалних максимума првобитног фонда информација треба да се поклапају (да буду блиске) са тачкама локалних максимума резидуалног фонда информације.

Наш модел је у таквом облику тешко проверити, пошто данас не знамо полазни облик графика $C(T)$. Међутим, тај модел има једну последицу која допушта проверу.